

Abstrakt

V této diplomové práci sleduji krystalizaci kauzy lhaní politika M. Haška a jeho kolegů o schůzce s prezidentem, která se odehrála po volbách do Poslanecké sněmovny na podzim 2013. Na krystalizaci kauzy jsem nahlížela prostřednictvím kvalitativní analýzy masmediálních komunikátů jako na svým způsobem „historickou“ událost v politickém životě zúčastněných.

Analýza je založena na pojmu mediální dialogická síť J. Nekvapila a I. Leudara. Ve svých posledních společných publikacích tento pojem zkombinovali s metodologickým nástrojem členské kategorizační analýzy a pojmem strukturovaná bezprostřednost. Členská kategorizační analýza mi kromě sekvenčních aspektů interakce umožnila zohlednit v analýze také to, jak sociální aktéři kategorizují sami sebe, své komunikační partnery a nepersonální objekty a díky pojmu strukturovaná bezprostřednost jsem mohla zkoumat, jaké historické specifičnosti činí sociální aktéři v při interpretaci svého jednání a jednání svých komunikačních partnerů bezprostředními. Kromě analýzy utváření konkrétní mediální dialogické sítě bylo dalším cílem výzkumu zjistit, jak by bylo možné pojem inovovat vzhledem k jeho aplikaci na současný masmediální diskurz proměněný nástupem nových médií.

Hašek a jeho přívrženci vyzvali Sobotku na zasedání předsednictva strany následující den po schůzce s prezidentem k rezignaci. Sobotkovci interpretovali jejich jednání jako druhou část párové sekvence k údajnému plánu na svržení předsedy, který vznikl na schůzce s prezidentem. Obvinění politici se proti tomuto sekvenčnímu uspořádání nejprve bránili tvrzením, že schůzka se nekonala a výzvu nazývali spontánní reakcí na neuspokojivý výsledek voleb. Po několika dnech zapírání schůzky se po přiznání Chovance rozhodli k účasti na schůzce přiznat i její ostatní účastníci. Hlavního představitele „pučistů“ Haška masmédiá usvědčila v přímém přenosu ze lži a spolu s těmi, kteří se s ním podíleli na organizaci puče, je sobotkovci vyzvali k rezignaci. V jejich rezignaci kauza nakonec vyústila, i když interpretace tohoto kroku se také na obou stranách sporu lišila – Sobotka a jeho příznivci ji chápali jako přijetí odpovědnosti za rozpoutání krize ve straně, Hašek, Škromach a Tejc jako vyjádření odpovědnosti za volební výsledek strany. Na pozadí tohoto vývoje kauzy probíhala diskuze, zda má být událost označována jako puč, či jako pouhé vyjádření odlišných názorů na politické směřování strany. Politici obvinění z puče užívali k popisu události historické paralely z nedemokratických období českých dějin k vylíčení intenzity masmediální kampaně, která byla proti nim vedena, naopak Sobotka a jeho podporovatelé ve

straně propojili jednání svých rivalů s jejich nedávnými politickými aktivitami, aby dokázali, že se jednalo o promyšlený plán k převzetí moci ve straně.

V souvislosti s inovací pojmu mediální dialogická síť se mi podařilo dospět k několika důležitým poznatkům. Tištěná masová média netvoří ve většině případů uzly sítě, protože díky své periodicitě neobstojí v konkurenci s elektronickými a online masovými médii. V éře konvergence médií není již možné klasifikovat masmediální komunikáty jako pouze tištěné či psané. Rostoucí počet masmediálních příspěvků v síti vyžaduje také častější rekapitulaci jejího dosavadního vývoje. Výroky na sociálních sítích se mohou stát součástí mediální dialogické sítě jen tehdy, pokud jsou reflektovány masovými médii.

Tato diplomová práce nabízí nejen detailní analýzu toho, jak krystalizuje politická kauza v domácím prostředí, ale také nabízí poznatky o tom, jak se změnila aplikace pojmu mediální dialogická síť v současném masmediálním diskurzu.